

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Plurimùm nobis in hocce præsentiæ Dei studium incumbendum est

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

progressio, consequenterque insignis vitæ sanctitas ac morum puritas, modestia exterior, atque interior pax & tranquillitas admiranda. Eapropter hoc unumerat ex primis ac præcipuis documentis, quæ veteres Patres nostris suis olim Novitiis, mox à suo in Religionem ingressu, suggerebant: Nunquam, inquietabant ipsis, corda vestra à Dei recordatione abstrahite. Cogitate illum semper esse coram vobis & vos coram illo, atque istud est paucis comprehensum eorum omnium, quæ ad sanctitatem consequendam necessaria sunt, compendium. Ipse etenim Deus hoc solum præceptum tanquam unicè necessarium suggestit Abrahamo, ubi ait: *Ambula coram me, & esto perfectus.*

Gen. 17.

*Plurimum nobis in hocce presentia Dei
studium incumbendum est.*

Quandoquidem exercitium illud tot tantaque confert emolumenta, ideoque tantoperè cordi & curæ fuit iis omnibus, qui in isto sancto vitæ nostræ instituto nos præcesserunt, æquum profectò est, ut & ipsum nos magnâ cum sollicitudine amplexemur, adeoque ipsum nobis familiare reddamus, ut nobis quasi in naturam convertatur. Et si verò Novitiis fortassis initio difficile sit illi se subicere, animum tamen despondere nequaquam debent, quia paulatim ac sensim sine sensu facilimum ac iundissimum ipsis evadet.

Verum quidem est, hoc exercitium constanter & contentè practicum videri totalem corruptæ mortem naturæ, quia per ipsum

vana

vana sensuum libertas omninò refecatur, imaginationis evagationes cohibentur, suppressuntur immoderati risus, recreationes inutiles, ac jactura temporis aboletur, arque, ut verbo dicam, ad hoc, ut quis continuò in præsencia Dei perseveret, omninò necessarium videtur, ut jam tum vivus in numero mortuorum sit, omninòque hujus vitæ delectationibus, ob ingentem in mortificando te fidelitatem, quæ huic exercitio inseparabiliter adheret, nuncium remiserit. Veruntamen hoc terrere dumtaxat debet eos, qui nimium sui metipsum sunt amantes: at si Fratres nostri vel tantillum habeant sinceri erga Deum amoris ac desiderii suæ perfectionis, omne gaudium suum in mortificatione pro Deo constituent, dicentes cum Apostolo: *Mihi vivere Christus est & mori lucrum.* Aut certè cum Psalmista in Deo suam constituent oblectationem, dicent: *Quantam propter te mortificamur totà die: estimati sumus sicut oves occisionis.*

Verùm quid esse difficile potest ei, qui Deum intuetur præsentem, suorumque spectatorem, ut ita dicam, præhiorum? Quantam inde percipiet suis in afflictionibus consolationem atque in tentationibus generositatem? Quod si oculis essemus satis perspicacibus, ut videre possemus Deum cunctis nostris difficultatibus præsentem, manu præferentem coronam, ac supra modum ad nos attentum, quid foret in mundo, quod impedire aut retardare nos posset? Contemnere Regem est, illo præsentem ignavum agere ac locordem, quæ culpa eo

e
tione

Phil. 1. 21

Delectare
in Domi-
no.

Ps. 43. 82

gravior est, quando ipsius Regis hoc in conflictu res agitur. Nostri autem conflictus fiunt pro Deo, plurimum ergò ipsum offendimus, ubi ignaviter ac levi brachio dimicamus.

*Idea quam
quis habere
potest
de præsen-
tia Dei.
Ps. 32. 18.*

Cogitatione fingamus totum hunc mundum esse ingentem aliquam planitiem, in qua Deus cuncta quæ fiunt, incessanter consideret. *De cælo respexit Dominus; Vidit omnes filios hominum. De preparato habitaculo suo respexit super omnes, qui habitant terram,* Homines hoc in plano camporum æquore agunt tanquam Athletæ in pugnando sese exercentes: illic Deus considerat quosnam quis perferat dolores, quam mortificationem suscipiat, quos patiatur insultus, tandemque quis victor evadat, & quis succumbat: Quisnam obsecro hinc magnam in laboribus suis & continuis mortificationibus non hauriat consolationem? Quid non æquum est pro Deo nos facere, cum tanta homines pro aliis faciant hominibus; milites, inquam, pro Regibus, dum hi illos coram intuentur? Quæ etenim pericula non adeunt? Quot sese vulneribus non exponunt? Tormentorum explosionibus sese rectà opponunt; in mediam quasi grandinem catapultariorum ictuum sese injiciunt, inimicum pervestigant, equitum ordinatas phalanges pervadunt, pedestres cuneos perumpunt, ac perfringunt, & quasi novam vitam reperiri in morte, prorsus nil metuunt. Ecquanam igitur ratione fieri posset, ut nos ex præsentia Dei nostri tantum animi vigorisque ad vitia ac passiones nostras debellandas, salutis nostræ inimicos profligandos, virtutumque praxin generosè;

rosè, etiam in occasionibus difficilioribus, amplexandam non hauriamus, quantum illi ex Regis præsentia hauriunt animi roborisque ad morti se exponendos?

Quod verò quovis in loco, præcipuè verò in conflictibus nostris, noster nos Deus intueatur, Scriptura sacra non uno loco fidem facit, illiusque rei exempla non pauca neq; contemnenda suppetunt. Inter alia de S. Antonio in vita illius sanctus quoque Athanasius recentet; sanctum illum Anachorem aliquando crudeli oppugnatione à Diabolis invasum, pluribus in sui corporis locis ad mortem penè usque fuisse fauciatum. Postquam ipsi retrogressi fuerant, sanctus Eremicola exiguum divinæ lucis radium cellam suam ingredientem conspicatus suaviter apud Deum conqueri cœpit atque ait: Ubi eras, mi Jesu, ubi eras in hoc tam duro arduoque conflictu? Cui Christus, hic eram, inquit, Antoni, singulariterque fidelitate tua contuenda oblectabar. Fratres igitur nostri exercitio huic familiarius assuescât, fructusq; inde sine numero percipient prorsus obstupescendos.

*Diversi modi practicandi exercitium
præsentie Dei.*

SANCTI Patres, qui nobis de vita spirituali scripserunt, tria distinguunt genera præsentie Dei, imaginariæ scilicet, intellectualis atque affectivæ.

Præsentia Dei *imaginaria* est, ubi nobis representamus sacram Salvatoris nostri humanitatem, omnesque actiones nostras in illius exercemus præsentia, ac si ipsum oculis nostris corporeis cerneremus, conando

*Cum ipso
sum in
tribulatione.*

Pf. 90. 15.

*Iuxta est
Dominus
is, qui
tribulato
sunt corda
Pf. 33. 16.*

*Quid sit
præsentia
Dei ima-
ginaria.*